

научень отъ сестра Мартагонова и Теодора Куфаря.

Като се свърши убо написаніе то, дойде Мортагонъ да види палаты те си. И като виде написано то, попыта Методія за сичко то, и Методій абіе начала да му казува за второ то Христово пришествіе, и праведны те какъ ще се веселятъ въ рай, а грѣшны те ще се мучать въ мука вѣчная. Тога Мортагонъ въздыхна отъ сердце, и рече: блаженъ е кой то се намери онова време отъ десна страна. И абіе начала да познава Христа Бога.

Въ това време попусти Богъ въ Болгарія големъ гладъ и морь: кое то като гледаше Мортагонъ, начала прилѣжно да се моли Христу Богу, и обѣщасе, ако престане тоя гладъ и морь, да приеме совершенно вѣра Христіанска. И абіе послуша го Богъ, и престана тоя гнѣвъ Божій въ Болгарія та.

Въ това време Грецы те позваха Мортагона съсь големо моленіе, да дойде да имъ помогне противу Тома отступника, кой то беше нападналъ на нихъ, и бежа въ големо утѣсненіе.

Той Тома беше робъ въ Цариградъ и слуга у одного Царегражданина, и за едно согрѣшеніе побѣгна отъ господара своего и отъ Цариградъ въ Турцы те, и прія Турска вѣра. Послѣ же претворисе защо е сынъ Константина и Ирины и собравъ войска многу, отиде противу Грецы те, облада Арменія и стигна и до самыи Цариградъ.

Противу тогова убо Тома Грецы те позваха Мортагона: кой то абіе дигна войска силна, и отиде противу Тома отступника и разби го до конецъ, а самого улови, и перво убо отсече му раце те и нозе те, а послѣ и глава та. Послѣ